

Panium – Numero kumi

Kansojen nousu ja tuho: 144 000:n sinetöiminen ja Daniel 11:10–16:n kätkeyty profeetallinen historia

Jeff Pippenger
2025-04-16

Jakeiden yksitoista ja kaksitoista teemana on etelän kuninkaan nousu ja kukistuminen, samoin kuin Yhdysvaltojen lopullinen nousu ja kukistuminen, joka on esitetty jakeen kaksi viimeisessä presidentissä, samoin kuin lohikäärmeen vallan viimeinen maallinen edustaja; Yhdistyneiden Kansakuntien lopullinen nousu ja kukistuminen, joka on esitetty jakeissa kolme ja neljä. Jakeet viidestä yhdeksään kuvaavat paavillisen vallan historiaa vuodesta 538 vuoteen 1798. Vuosi 538 merkitsee paavillisen vallan voimaannuttamista, vuosi 1798 merkitsee paaviuden kuoliniskua, ja sen tähden jakeet viidestä yhdeksään kuvaavat pedon lopullista nousua ja kukistumista. Jae kymmenen osoittaa vuoden 1989 etelän kuninkaan kukistumisena, sellaisena kuin se ilmeni entisessä Neuvostoliitossa.

”Jokaisen kansakunnan, joka on astunut toiminnan näyttämölle, on sallittu ottaa paikkansa maan päällä, jotta nähtäisiin, täyttäisikö se ”Valvojan ja Pyhän” tarkoituksen. Profetia on seurannut maailman suurten valtakuntien—Babylonian, Meedo-Persian, Kreikan ja Rooman—nousua ja kukistumista. Jokaisen näiden kohdalla, samoin kuin vähäisempien kansakuntien kohdalla, historia toisti itseään. Jokaisella oli koetuksensa aikakausi, jokainen epäonnistui, sen loisto himmeni, sen valta hävisi, ja sen paikan otti toinen...”

“Kansojen noususta ja kukistumisesta, sellaisena kuin se on tehty selväksi Pyhän Kirjoituksen sivuilla, heidän tulee oppia, kuinka arvotonta on pelkkä ulkonainen ja maailmallinen loisto. Babylon kaikella voimallaan ja loistollaan, jonka kaltaista meidän maailmamme ei sittemmin ole nähnyt — voimalla ja loistolla, jotka sen ajan ihmisistä näyttivät niin vakailta ja pysyviltä — kuinka täydellisesti se onkaan kadonnut! Niin kuin ‘ruohon kukka’ se on menehtynyt. Näin katoaa kaikki, minkä perustuksena ei ole Jumala. Vain se, mikä liittyy Hänen tarkoitukseensa ja ilmaisee Hänen luonnettaan, voi kestää. Hänen periaatteensa ovat ainoat lujat asiat, jotka meidän maailmamme tuntee.” Education, 177, 184.

Jakeet yksitoista ja kaksitoista osoittavat etelän kuninkaan lopullisen nousun ja kukistumisen, jota Venäjä edustaa. Jakeet kolmestatoista viiteentoista osoittavat Yhdysvaltojen lopullisen nousun ja kukistumisen. Koko yhden luvun profeetallinen kertomus rakentuu valtakuntien nousun ja kukistumisen rakenteelle. Profetian tutkijan on otettava tämä tosiasia huomioon, jos hänellä on lainkaan mahdollisuutta jakaa oikein yhden luvun profeetallinen sanoma.

Danielin yhdenlentoista luvun perustavanlaatuinen näkökulma on, että se muodostuu toistuvista kuvauksista valtakuntien noususta ja kukistumisesta. Kun sisar White lausui: ”Näin hävisi Meedo-Persian valtakunta sekä Kreikan ja Rooman valtakunnat”, hän yksilöi ”Kreikan” lohikäärmeeksi, ”Rooman” pedoksi ja ”Meedo-Persian” vääräksi profeetaksi. Hän yksilöi viimeisen maallisen valtakunnan lopullisen nousun ja kukistumisen, valtakunnan, joka koostuu

lohikäärmeestä, pedosta ja väärästä profeetasta ja joka alkaa nousta pyhäinpäivälaista sekä johtaa maailman Harmagedoniin Ilmestyskirjan 16:12–21 täyttymykseksi. Hän ohjaa Jumalan kansaa tarkastelemaan ”kansakuntien nousua ja kukistumista sellaisena kuin se on pyhän Kirjoituksen sivuilla selvästi esitetty” näkökulmana, jota on käytettävä, jotta ”opittaisiin, kuinka arvotonta on pelkkä ulkonainen ja maailmallinen loisto.”

Syy siihen, miksi meidän tulee ”oppia, kuinka arvotonta on pelkkä ulkonainen ja maailmallinen kunnia”, on se, että ymmärtäisimme yhä syvemmin, että kaikki häviää, ”millä ei ole Jumalaa perustuksenaan”. Sen tähden on elämän ja kuoleman kysymys, onko Jumala perustuksenasi vai eikö Hän ole. Tästä ajatuksen kehityksen kohdasta alkaen sisar White määrittelee sitten, mitä merkitsee, että Jumala on perustuksesi, kun hän lausuu: ”Vain se, mikä liittyy Hänen tarkoitukseensa ja ilmaisee Hänen luonnettaan, voi kestää.” Hän on juuri selittänyt, että kaikki, mikä ei ole Jumalan perustuksella, häviää, ja että kaksitahoinen määre sille, mikä on rakennettu perustukselle, on se, onko jokin ”sidottu Hänen tarkoituksiinsa” ja se, mikä ”ilmaisee Hänen luonnettaan”. Hänen luonteensa on Hänen perustuksensa.

Sitten kappaleen päätöslauseessa hän toteaa, että ”Hänen periaatteensa ovat ainoat järkkymättömät asiat, jotka maailmamme tuntee.” Jumalan luonne on Hänen periaatteensa, ja Hänen periaatteensa ilmaisevat Hänen luonteensa. Kysymys siitä, miten ihmiskunta suhtautuu Jumalaan kaiken perustuksena, on elämän ja kuoleman kysymys. Katson, että Danielin kirjan yhdestoista luku rakentuu perustavalta rakenteeltaan valtakuntien nousua ja kukistumista koskevan kertomuksen varaan. On olemassa kohta, jossa innoitus osoittaa meille oikeanlaisen tutkimistavan.

”On olemassa historian tutkimusta, jota ei tule tuomita. Pyhä historia oli yksi profeettojen koulujen oppiaineista. Kertomuksessa Hänen menettelyistään kansojen kanssa jäljitettiin Jehovan jalanjalkia. Samoin meidän tulee tänään tarkastella Jumalan toimintaa maan kansojen keskuudessa. Meidän tulee nähdä historiassa profetian täyttyminen, tutkia Kaitselmuksen toimintaa suurissa uskonpuhdistusliikkeissä ja ymmärtää tapahtumien eteneminen kansojen järjestäytyessä suuren taistelun viimeistä konfliktia varten.” The Ministry of Healing, 441.

Pyhitetty historian tutkimus määritellään Jumalan menettelyn tutkimiseksi maan kansojen kanssa sekä Jumalan kaitselmuksellisen johdatuksen tutkimiseksi Hänen reformatorisissa liikkeissään; näin ollen pyhitetty historia sisältää ulkoisen ja sisäisen tutkimuslinjan. Historian käyttämisen tarkoituksena Jumalan profeettallisen Sanan vahvistamisessa on käyttää tuota profeettallista historiaa, jotta voitaisiin ”ymmärtää tapahtumien edistyminen kansojen järjestäytyessä suuren taistelun lopullista konfliktia varten”. Edellinen kappale sisar Whiten kirjoituksista on otettu hyvin valaisevasta selityksestä, joka käsittelee sitä välttämättömyyttä, että pyhän historian profeettallinen malli rakennetaan perustavalle rakenteelle, joka ilmenee valtakuntien ”nousussa ja kukistumisessa”.

”Valmistautumisena kristilliseen työhön monet pitävät välttämättömänä hankkia laaja-alaisen historiallisten ja teologisten kirjoitusten tuntemuksen. He olettavat, että tämä tieto on heille avuksi evankeliumin opettamisessa. Mutta heidän uuttera perehtymisensä ihmisten mielipiteisiin pikemminkin heikentää heidän palvelutyötään kuin vahvistaa sitä. Kun näen kirjastoja täynnä painavia historiallista ja teologista oppineisuutta sisältäviä niteitä, ajattelen:

Miksi käyttää rahaa siihen, mikä ei ole leipää? Johanneksen kuudes luku kertoo meille enemmän kuin mitä sellaisista teoksista voidaan löytää. Kristus sanoo: 'Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.' 'Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta; jos joku syö tätä leipää, hän saa elää iankaikkisesti.' 'Joka uskoo minuun, sillä on iankaikkinen elämä.' 'Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.' Joh. 6:35, 51, 47, 63."

On olemassa historian tutkimusta, jota ei tule tuomita. Pyhä historia oli yksi profeettakoulujen oppiaineista. Kertomuksessa Hänen toiminnastaan kansakuntien parissa jäljitettiin Jehovan askelia. Samoin meidän tulee tänä päivänä tarkastella Jumalan toimintaa maan kansakuntien keskuudessa. Meidän tulee nähdä historiassa profetian täyttymys, tutkia kaitselmuksen toimintaa suurissa uskonpuhdistuksellisissa liikkeissä ja ymmärtää tapahtumien eteneminen kansakuntien järjestäytyessä suuren taistelun lopullista konfliktia varten.

Tällainen tutkimus antaa laajoja, kokonaisvaltaisia näkemyksiä elämästä. Se auttaa meitä ymmärtämään jotakin sen suhteista ja keskinäisistä riippuvuuksista, siitä, kuinka ihmeellisellä tavalla olemme sidotut yhteen yhteiskunnan ja kansakuntien suuressa veljeydessä, ja missä määrin yhden jäsenen sorto ja alennustila merkitsevät tappiota kaikille.

"Mutta historia, sellaisena kuin sitä tavallisesti tutkitaan, käsittelee ihmisen saavutuksia, hänen voittojaan taisteluissa, hänen menestystään vallan ja suuruuden saavuttamisessa. Jumalan toiminta ihmisten asioissa jää huomiotta. Harvat tutkivat Hänen tarkoituksensa toteutumista kansakuntien nousussa ja kukistumisessa.

"Ja teologia suuressa määrin, sellaisena kuin sitä tutkitaan ja opetetaan, on vain muistiinpano inhimillisestä spekulatiosta ja palvelee ainoastaan 'neuvon hämärtämistä sanoilla ilman tietoa'. Liian usein vaikuttimena näiden monien kirjojen keräämiseen ei ole niinkään halu saada ravintoa mielelle ja sielulle, kuin kunnianhimo tulla tutuksi filosofien ja teologien kanssa, halu esittää kristinusko kansalle oppinein termein ja väitelausein.

"Kaikki kirjoitetut kirjat eivät voi palvella pyhän elämän tarkoitusta. 'Oppikaa minusta', sanoi Suuri Opettaja, 'ottakaa minun ikeeni päällenne', 'oppikaa minun sävyisyyttäni ja nöyryyttäni.' Älyllinen ylpeytenne ei auta teitä olemaan yhteydessä sieluihin, jotka menehtyvät elämän leivän puutteeseen. Näitä kirjoja tutkiessanne annatte niiden ottaa sen käytännöllisen opetuksen paikan, jota teidän tulisi oppia Kristukselta. Tämän opiskelun tuloksilla kansaa ei ruokita. Hyvin vähäinen osa siitä tutkimuksesta, joka niin uuvuttaa mieltä, antaa sellaista, mikä auttaa ketään olemaan menestyksellinen sielujen työntekijä."

Vapahtaja tuli "julistamaan evankeliumia köyhille". Luuk. 4:18. Opetuksessaan Hän käytti yksinkertaisimpia sanoja ja selvimpiä vertauskuvia. Ja sanotaan, että "kansa kuunteli häntä mielellään". Mark. 12:37. Niiden, jotka pyrkivät tekemään Hänen työtään tänä aikana, tulee päästä syvempään ymmärrykseen niistä opetuksista, jotka Hän on antanut.

"Elävän Jumalan sanat ovat kaiken kasvatuksen korkein ilmentymä. Niiden, jotka palvelevat kansaa, tulee syödä elämän leipää. Tämä antaa heille hengellistä voimaa; silloin he ovat valmiit palvelemaan kaikkia ihmisluokkia." The Ministry of Healing, 441–443.

Sisar White määrittelee edelleen, että sen tunnustaminen, kuinka Jumalan voima vaikuttaa kuninkaiden asettamisessa ja kuninkaiden syrjäyttämisessä kuninkaan valintojen perusteella, on historian tutkimuksen tosi filosofia.

”Kansojen historiassa Jumalan sanan tutkija voi nähdä jumalallisen profetian kirjaimellisen täyttymyksen. Babylon, lopulta murskattuna ja hajotettuna, meni pois, koska sen hallitsijat menestyksensä aikana olivat pitäneet itseään Jumalasta riippumattomina ja olivat lukeneet valtakuntansa kunnian inhimillisen aikaansaannoksen ansioksi. Meedo-Persian valtakuntaa kohtasi taivaan viha, koska siinä Jumalan lakia oli poljettu jalkoihin. Herran pelko ei ollut saanut sijaa kansan suuren enemmistön sydämissä. Jumalattomuus, rienaus ja turmelus vallitsivat. Sitä seuranneet valtakunnat olivat vieläkin alhaisempia ja turmeltuneempia, ja ne vajosivat yhä alemmaksi ja alemmaksi moraalisen arvon asteikolla.

”Valta, jota jokainen maan päällä oleva hallitsija käyttää, on taivaasta annettu; ja hänen menestyksensä riippuu siitä, kuinka hän käyttää näin hänelle suotua valtaa. Kullekin kuuluu jumalallisen Vartijan sana: ’Minä vyötin sinut, vaikka et minua tuntenut.’ Jesaja 45:5. Ja kullekin ne sanat, jotka muinoin lausuttiin Nebukadnessarille, ovat elämän oppi: ’Hylkää syntisi vanhurskaudella ja pahat tekosi armahtamalla köyhiä, jospa hyvinvointisi silloin saisi jatkoa.’ Daniel 4:27.”

Näiden asioiden ymmärtäminen — sen ymmärtäminen, että ”vanhurskaus korottaa kansan”, että ”valtaistuin vahvistetaan vanhurskaudella” ja ”pidetään pystyssä laupeudella”; näiden periaatteiden toteutumisen tunnistaminen sen voiman ilmenemisessä, joka ”syökee kuninkaat vallasta ja asettaa kuninkaat valtaan” — tämä on historian filosofian ymmärtämistä. Sananl. 14:34; 16:12; 20:28; Dan. 2:21.

”Jumalan sanassa yksin tämä esitetään selvästi. Tässä osoitetaan, ettei kansakuntien voima, niin kuin ei yksilöidenkään, perustu niihin mahdollisuuksiin tai etuihin, jotka näyttävät tekevän ne voittamattomiksi; se ei perustu niiden kerskattuun suuruuteen. Se mitataan sillä uskollisuudella, jolla ne toteuttavat Jumalan tarkoituksen.” Prophets and Kings, 501, 502.

Jaoiden yksitoista ja kaksitoista teema on etelän kuninkaan nousu ja kukistuminen, mutta vielä tärkeämpää on, että nämä jakeet merkitsevät sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimistä sekä toista niistä kolmesta koetuksesta, jotka alkoivat lopun aikana vuonna 1989, kuten jakeessa kymmenen esitetään.

Tuota sinetöimistä kuvaavat Daniel leijonien luolassa, kolme urhoa tulisessa pätsissä, Daniel ja kolme urhoa rukoilemassa ymmärtääkseen Nebukadnessarin unen petokuvasta toisessa luvussa, Daniel rukoilemassa 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun rukousta yhdeksännessä luvussa, viisaat, jotka ymmärtävät tiedon lisääntymisen, Joosua, jonka synty poistetaan Sakarjan kirjan kolmannessa luvussa, Serubbabel neljännessä luvussa, Joosef tulemasta Egyptin toiseksi hallitsijaksi, opetuslapset yläsalissa kymmenen päivän ajan ennen helluntaita, milleriläiset Exeterin leirikoukoksessa, Lasarus kulkueen johdossa kunniakkaassa sisääntulossa, sekä ne sataneljäkymmentäneljätuhatta Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa.

Yhdestoista jae toteutui vuonna 2014 Ukrainan sodan alkaessa, ja heinäkuussa 2023 alkoi visuaalinen koe, jossa Jumalan kansa ”valkaistaan”. Yhdestoista luvun viides rivi on jakeet kolmestatoista viiteentoista.

Viidennen linjan yleiskatsaus

Sillä pohjoisen kuningas on palajava ja kokoava väenpaljouden, joka on suurempi kuin entinen, ja hän on vuosien kuluttua varmasti tuleva suuren sotajoukon ja suurten rikkauksien kanssa. Ja niinä aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset korottavat itsensä vahvistaakseen näyn, mutta he lankeavat. Niin pohjoisen kuningas tulee ja luo vallin ja ottaa varustetuimmat kaupungit; eikä etelän voima kestä, eivätkä hänen valittunsa, eikä ole voimaa kestää. Daniel 11:13–15.

Nämä jakeet täyttyivät vuonna 200 eKr., ja ne osoittavat Paniumin taistelun, johon sisältyvät vastakkaiset kuninkaats ja heidän liittonsa; nämä jakeet ovat myös se historian kohta, jossa pakanallinen Rooma ensi kerran toi itsensä esiin Danielin kirjan yhdennentoista luvun historiassa. Jakeisiin sisältyy Raamatun profetian kuudennen valtakunnan lopullinen nousu ja kukistuminen, mutta myös raamatullinen historia Kristuksen käynnistä Kesarea Filippissä, missä Pietari sijoittaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen. Tämä historia on esikuva sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisestä kolmannen, kahdestatoista luvusta löytyvän kolmen koetuksen joukossa olevan koetuksen saapuessa, joka koostuu siitä, että ollaan ”puhdistettuja, valkaistuja ja koeteltuja”.

Nämä kolme jaetta johtavat kuudenteentoista jakeeseen, jossa sunnuntailaki Yhdysvalloissa esitetään. Kun Exeterin leirikokous päättyi 17. elokuuta 1844, viisaat neitsyet veivät Keskiyön huudon sanoman Yhdysvaltojen itäistä rannikkoa pitkin kuudessakymmenessä päivässä. On ajanjakso, jolloin kaikki neitsyet heräävät, ja yhdellä ryhmällä ei ole öljyä, sekä kaikki se, minkä tämä yksilöi. Kun Simon Barjonan nimi muutettiin Pietariksi, sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen merkitään. Siitä hetkestä alkaen Jeesus alkoi opettaa opetuslapsille tapahtumista, jotka liittyivät ristiin.

Risti on armonajan päättymisen vertauskuva, ja William Miller, jota Johannes Kastaja oli esikuvannut ja jota puolestaan Elia oli esikuvannut, herätettiin esittämään ”armonajan päättymiseen liittyvät tapahtumat”, samoin kuin sekä Johannes Kastaja että Elia tekivät. Johannes ilmaisi asian näin.

Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelleen hän sanoi heille: Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Matteus 3:7.

Elia ilmaisi sen näin.

Ja Ahab teki aseran; ja Ahab teki enemmän Herran, Israelin Jumalan, vihoittamiseksi kuin kaikki Israelin kuninkaats, jotka olivat olleet ennen häntä. Hänen päivinään Hiël, beeteläinen, rakensi Jerikon: sen perustuksen hän laski esikoisensa Abiramin kustannuksella ja sen portit hän pystytti nuorimman poikansa Segubin kustannuksella, Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut Joosuan, Nuunin pojan, kautta. Ja Elia, tisbiläinen, joka oli Gileadin asukkaita, sanoi

Ahabille: Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison, ei näinä vuosina tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani mukaan. 1. Kun. 16:33–17:1.

Puhuessaan William Millerin työstä nykyaikaisena uskonpuhdistajana sisar White totesi:

”Oli välttämätöntä, että ihmiset herätettäisiin näkemään vaaransa; että heidät havahdutettaisiin valmistautumaan niihin vakaviin tapahtumiin, jotka liittyvät armonajan päättymiseen.” Suuri taistelu, 310.

Danielin yhdentoista luvun kuusi viimeistä jaetta edustavat ”koetusajan päättymiseen liittyviä tapahtumia”. Nuo tapahtumat avattiin aikojen lopussa vuonna 1989, ja ne paljastettiin selvästi.

”Ennen ristiinnaulitsemistaan Vapahtaja selitti opetuslapsilleen, että Hänet oli surmattava ja että Hänen oli noustava jälleen haudasta, ja enkelit olivat läsnä painaakseen Hänen sanansa mieliin ja sydämiin. Mutta opetuslapset odottivat ajallista vapautusta Rooman ikeestä, eivätkä he voineet sietää ajatusta, että Hänen, johon kaikki heidän toiveensa kohdistuivat, tuli kärsiä häpeällinen kuolema. Sanat, jotka heidän olisi pitänyt muistaa, karkotettiin heidän mielestään; ja kun koetuksen aika tuli, se kohtasi heidät valmistautumattomina. Jeesuksen kuolema murskasi heidän toiveensa yhtä täydellisesti kuin jos Hän ei olisi heitä ennalta varoittanutkaan. Samoin profetioissa tulevaisuus avataan meille yhtä selvästi kuin se avattiin opetuslapsille Kristuksen sanojen kautta. Koetusajan päättymiseen ja ahdistuksen aikaa varten valmistautumisen työhön liittyvät tapahtumat esitetään selvästi. Mutta suuret joukot eivät ymmärrä näitä tärkeitä totuuksia sen enempää kuin jos niitä ei olisi koskaan ilmoitettu. Saatana vartoo riistääkseen pois jokaisen vaikutelman, joka tekisi heidät viisaiksi pelastukseen, ja ahdistuksen aika kohtaa heidät valmistautumattomina.” Suuri taistelu, 595.

Caesarea Filippissä, joka on Panium, jakeissa kolmestatoista viiteentoista Kristus alkoi opettaa opetuslapsilleen rististä, kuvaten siten Exeterin leirikokouksen historiaa 22. lokakuuta 1844 asti. Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen uudistusliikkeen alussa ”koetusajan päättymiseen liittyvät tapahtumat” avattiin sineteistään, ja sadan neljäkymmenen neljän tuhannen liikkeen lopussa ”koetusajan päättymiseen liittyvät tapahtumat” avataan sineteistään jakeen neljäkymmentä kätkeytyksessä historiassa.

”Tänä päivänä Eliaan ja Johannes Kastajan hengessä ja voimassa Jumalan asettamat sanansaattajat kiinnittävät tuomiota kohti kulkevan maailman huomion juhlallisiin tapahtumiin, jotka pian ovat toteutuvat koetusajan viimeisten hetkien sekä Kristuksen Jeesuksen, kuningasten Kuninkaan ja herrain Herran, ilmestymisen yhteydessä.” Profeetat ja kuninkaat, 715, 716.

”Koetusajan päättymiseen liittyvät tapahtumat” ovat ne tapahtumat, jotka avautuvat esiin neljänneksen jakeen kätkeytyksessä historiassa. Sakarjan kirjan kolmannessa luvussa havainnollistetaan tutkivan tuomion viimeisiä kohtauksia. Innoitus yhdistää Sakarjan todistuksen niihin, jotka sinetöidään Hesekielin kirjan yhdeksännessä luvussa.

”Jumalan kansa huokaa ja itkee maassa tehtyjen kauhistusten tähden. Kyynelein he varoittavat jumalattomia heidän vaarastaan polkea jalkoihinsa jumalallista lakia, ja sanoin kuvaamattomassa murheessa he nöyryyttävät itsensä Herran edessä omien rikkomustensa

tähden. Jumalattomat pilkkaavat heidän murhettaan, ivaavat heidän vakavia vetoomuksiaan ja ilkkuvat sitä, mitä he nimittävät heidän heikkoudeksi. Mutta Jumalan kansan tuska ja nöyryytys ovat erehtymätön todiste siitä, että he saavat takaisin synnin seurauksena menettämänsä voiman ja luonteen jalouden. Juuri siksi, että he lähestyvät yhä enemmän Kristusta ja heidän katseensa on kiinnitetty Hänen täydelliseen puhtauteensa, he havaitsivat niin selvästi synnin perinjuurisen syntisyyden. Heidän katumuksensa ja itsensä alentamisensa ovat Jumalan silmissä äärettömästi otollisempia kuin niiden omavanhurskas, ylpeä henki, jotka eivät näe mitään syytä valittaa, jotka halveksivat Kristuksen nöyryyttä ja jotka väittävät olevansa täydellisiä samalla kun rikkovat Jumalan pyhää lakia. Sävyisyys ja sydämen nöyryys ovat voiman ja voiton ehdot. Kirkkauden kruunu odottaa niitä, jotka kumartuvat ristin juurella. Autuita ovat nämä murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

Uskolliset, rukoilevat ihmiset ovat ikään kuin suljettuina sisälle Jumalan kanssa. He eivät itsekään tiedä, kuinka turvallisesti heitä suojellaan. Saatanan yllyttäminä tämän maailman hallitsijat pyrkivät tuhoamaan heidät; mutta jos heidän silmänsä avattaisiin, niin kuin Elisan palvelijan silmät avattiin Dotanissa, he näkisivät Jumalan enkelien leiriytyneen heidän ympärilleen ja kirkkaudellaan ja loistollaan pidättävän pimeyden joukot loitolla.

“Kun Jumalan kansa nöyryyttää sielunsa Hänen edessään anoen sydämen puhtautta, annetaan käsky: ‘Ottakaa pois saastaiset vaatteet’ heidän yltään, ja rohkaisevat sanat lausutaan: ‘Katso, minä olen poistanut sinun pahat tekosi sinusta, ja minä puetan sinut juhlapukuun.’ Kristuksen vanhurskauden tahraton puku puetaan koeteltujen, kiusattujen, mutta uskollisten Jumalan lasten päälle. Halveksittu jäännös puetaan kirkkaisiin vaatteisiin, eikä sitä enää milloinkaan saastuteta maailman turmeluksilla. Heidän nimensä säilyvät Karitsan elämän kirjassa, merkittyinä kaikkien aikakausien uskollisten joukkoon. He ovat vastustaneet eksyttäjän juonia; lohikäärmeen karjunta ei ole saanut heitä poikkeamaan uskollisuudesta. Nyt he ovat ikuisesti turvassa kiusaajan juonilta. Heidän syntinsä siirretään synnin alkuunpanijan kannettaviksi. Eikä jäännöstä ainoastaan armahdeta ja hyväksytä, vaan sitä myös kunnioitetaan. ‘Puhdas päähine’ asetetaan heidän päähänsä. Heidän tulee olla kuninkaina ja pappeina Jumalalle. Sillä aikaa kun Saatana esitti syytöksiään ja pyrki tuhoamaan tämän joukon, pyhät enkelit, näkymättöminä, kulkivat edestakaisin painaen heidän ylleen elävän Jumalan sinetin. Nämä ovat ne, jotka seisovat Siionin vuorella Karitsan kanssa, ja heidän otsaansa on kirjoitettu Isän nimi. He laulavat uutta laulua valtaistuimen edessä, sitä laulua, jota ei kukaan voi oppia paitsi ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. ‘Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne ikinä Hän menee. Nämä on ostettu ihmisistä esikoishedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle. Eikä heidän suussaan ole havaittu vilppiä, sillä he ovat tahrattomat Jumalan valtaistuimen edessä.’”

”Nyt saavutetaan noiden enkelin sanojen täydellinen täyttymys: ‘Kuule nyt, Joosua, sinä ylimmäinen pappi, sinä ja toverisi, jotka istutte edessäsi; sillä he ovat ihmetyksen miehiä; sillä katso, minä tuon esiin palvelijani, Vesan.’ Kristus ilmoitetaan kansansa Lunastajana ja Vapauttajana. Nyt todella jäännös on ‘ihmetyksen miehiä’, kun heidän pyhiinvaelluksensa kyyneleet ja nöyryytys väistyvät ilon ja kunnian tieltä Jumalan ja Karitsan läsnäolossa. ‘Sinä päivänä on Herran Vesa oleva kaunis ja kunniakas, ja maan hedelmä erinomainen ja ihana niille Israelin pelastuneille. Ja tapahtuu, että se, joka Siionissa on jäljellä, ja se, joka

Jerusalemmissa on jäänyt henkiin, kutsutaan pyhäksi, jokainen, joka on kirjoitettu elävien joukkoon Jerusalemmissa.” Testimonies, osa 5, 474–476.

Ilmestyskirjan sata neljäkymmentäneljäntuhatta ovat Hesekielin joukko, joka “merkitään sinetillä”, heidän “huokaillessaan ja valittaessaan” niiden kauhistusten tähden, joita maassa tehdään. Heidät sinetöidään silloin, kun heille annetaan Kristuksen vanhurskauden vaate ja kaunis päähine, joka edustaa Pietarin “kuninkaita ja pappeja”, jotka eivät olleet Jumalan kansa, mutta ovat nyt tulleet Jumalan kansaksi.

Mutta te olette valittu sukupolvi, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, erityinen omaisuuskansa, julistaaksenne hänen ylistettäviä tekojaan, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen ette olleet kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa, jotka ette olleet saaneet laupeutta, mutta nyt olette saaneet laupeuden. Rakkaani, minä kehotan teitä muukalaisina ja pyhiinvaeltajina pidättäytymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, jotta he, vaikka panettelevat teitä pahantekijöiksi, nähdessään teidän hyvät tekonne kirkastaisivat Jumalaa etsikkopäivänä. 1 Piet. 2:9–12.

Niin siis, jos te todella kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette oleva minun omaisuuskansani yli kaikkien kansojen; sillä koko maa on minun. Ja te olette oleva minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa. Nämä ovat ne sanat, jotka sinun on puhuttava israelilaisille. 2. Moos. 19:5, 6.

”Tämän maan historian viimeisinä päivinä Jumalan liitto hänen käskynsä pitävän kansansa kanssa on uudistettava. ”Sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton kedon eläinten kanssa ja taivaan lintujen kanssa ja maan matelijain kanssa; jousen ja miekan ja sodan minä särjen maasta, ja annan heidän levätä turvassa. Ja minä kihlaan sinut itselleni iankaikkisesti; minä kihlaan sinut itselleni vanhurskaudessa ja oikeudessa, armossa ja laupeudessa. Minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudessa, ja sinä saat tuntea Herran.”

”Ja on tapahtuva sinä päivänä: minä vastaan, sanoo Herra, minä vastaan taivaalle, ja ne vastaavat maalle; ja maa vastaa viljalle, viinille ja öljylle, ja ne vastaavat Jisreelille. Ja minä kylvän hänet itselleni maahan; ja minä armahdan sitä, joka ei ollut saanut armoa; ja minä sanon niille, jotka eivät olleet minun kansaani: Sinä olet minun kansani; ja he sanovat: Sinä olet minun Jumalani.” Hoos. 2:14–23.

“”Sinä päivänä, ... Israelin jäännös ja Jaakobin huoneesta pelastuneet... turvautuvat totuudessa Herraan, Israelin Pyhään.’ Jesaja 10:20. ‘Jokaisesta kansakunnasta ja sukukunnasta ja kielestä ja kansasta’ on tuleva niitä, jotka ilolla vastaavat sanomaan: ‘Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut.’ He kääntyvät pois jokaisesta epäjumalasta, joka sitoo heidät tähän maahan, ja ‘kumartavat häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet’. He vapautuvat kaikista kietoutumista aiheuttavista siteistä ja seisovat maailman edessä Jumalan armon muistomerkeinä. Kuuliaisina jokaiselle jumalalliselle vaatimukselle enkelit ja ihmiset tunnistavat heidät niiksi, jotka ‘pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon’. Ilmestys 14:6–7, 12.”

”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin kyntäjä saavuttaa leikkaajan ja viinirypäleiden polkija siemenen kylväjän; ja vuoret tihkuvat makeaa viiniä, ja kaikki kukkulat sulavat. Ja minä käännän kansani Israelin kohtalon, ja he rakentavat autioituneet kaupungit ja asuvat niissä; he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä; he tekevät myös puutarhoja ja syövät niiden hedelmää. Ja minä istutan heidät omaan maahansa, eikä heitä enää koskaan temmata pois maastansa, jonka minä olen heille antanut, sanoo Herra, sinun Jumalasi. Aamos 9:13–15.” Review and Herald, 26. helmikuuta 1914.

On ilmeistä, että siitä hetkestä lähtien, kun sadan neljäkymmenenneljän tuhannen viimeinen valittu sukupolvi sinetöidään, on yhä pakanoita, joihin sadan neljäkymmenenneljän tuhannen elämäntapa (vaellus) voi vaikuttaa pakanain etsikkoaikana.

Inhimillinen voima ja inhimillinen mahti eivät perustaneet Jumalan seurakuntaa, eikä mikään niistä myöskään voi sitä tuhota. Seurakuntaa ei perustettu inhimillisen voiman kalliolle, vaan Kristukselle Jeesukselle, Iankaikkiselle Kalliolle, ”eivätkä tuonelan portit sitä voita”. Matteus 16:18. Jumalan läsnäolo antaa Hänen asialleen vakauden. ”Älkää luottako ruhtinaihin älkääkään ihmislapseen”, on sana, joka tulee meille. Psalmi 146:3. ”Hiljaisuudessa ja luottamuksessa on teidän voimanne.” Jesaja 30:15. Jumalan kirkas työ, joka on perustettu oikeuden iankaikkisille periaatteille, ei koskaan raukea tyhjiin. Se etenee voimasta voimaan, ”ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot”. Sakarja 4:6.

Lupa: ”Serubbaabelin kädet ovat laskeneet tämän huoneen perustuksen, ja hänen kätensä myös saattavat sen valmiiksi”, täyttyi kirjaimellisesti. Jae 9. ”Ja juutalaisten vanhimmat rakensivat, ja työ menestyi profeetta Haggain ja Sakarjan, Iddon pojan, profetoimisen kautta. Ja he rakensivat ja saivat sen valmiiksi Israelin Jumalan käskyn mukaan sekä Persian kuninkaan Kyyroksen, Dariuksen ja Artakserkseen käskyn mukaan. Ja tämä huone valmistui adarkuun [kahdestoista kuukausi] kolmantena päivänä, joka oli kuningas Dariuksen kuudentena hallitusvuotena.” Esra 6:14, 15.” Profeetat ja kuninkaat, 595, 596.

Jakeet kolmestatoista viiteentoista kuvaavat profeetallisia tapahtumia, jotka johtavat armonajan päättymiseen sapatinviettäjien osalta sunnuntailain yhteydessä. Ne kuvaavat myös kolmatta kolmesta vaiheesta Danielin kirjan kahdennentoista luvun jakeessa kymmenen. Jakeessa kymmenen on ”puhdistaminen”, jakeet yksitoista ja kaksitoista kuvaavat sitä, että tullaan ”valkaistuiksi”, ja jakeet kolmestatoista viiteentoista kuvaavat koetinkiveä, jossa sapattia viettävät neitsyet ”koetellaan”.

Danielin kirjan sisäinen sanoma esitetään lukujen seitsemästä yhdeksään Ulaijoen näyssä, ja ulkoinen sanoma esitetään lukujen kymmenestä kahteentoista Hiddekeljoen näyssä. Luku kaksitoista on sekä sisäisen että ulkoisen näyn huipentuma, ja siinä esitetään se menetelmä, jolla Kristus nostaa esiin ja puhdistaa ne sataneljäkymmentäneljätoista. Jakeet kymmenestä kuuteentoista kuvaavat jakeen neljäkymmentä kätettyä historiaa vuodesta 1989 jakeen neljäkymmentäyksi ja kuusitoista sunnuntailakiin asti. Jakeet, jotka sijoittuvat tähän kätettyyn historiaan, edustavat luvun kaksitoista jakeen kymmenen täydellistä täyttymystä.

Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat harjoittavat jumalattomuutta, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Ja siitä

ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus pystytetään, on oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentäviisi päivää. Daniel 12:10–12.

Ne ”viisaat”, jotka ymmärtävät jakeet kymmenestä kuuteentoista ja jotka on sinetöity sekä ”älyllisesti” että ”hengellisesti”, ovat niitä, jotka ymmärtävät jakeen neljäkymmentä kätkeytyyn historiaan sisältyvän ulkoisen profeettallisen sanoman, ja he ovat ”älyllisesti” vakiintuneet tähän ymmärrykseen ennen sunnuntailakia. ”Viisaat” ovat niitä, jotka ovat muuttuneet Ilmestyskirjan yhdettätoista lukua ja sen yhdennettätoista jaetta edustavan sisäisen sanoman kautta, ja he ovat vakiintuneet tähän kokemukseen ennen sunnuntailakia.

”Viisaat” ovat niitä, jotka ovat saaneet ”siunauksen”, joka liittyy ”odottamiseen”; näin sata neljäkymmentäneljä tuhatta merkitään niiksi, jotka täyttävät kymmenen neitsyen täydellisen ja lopullisen täyttymyksen. Ilmestyskirja yksitoista, jae yksitoista, toteutui heinäkuussa 2023 ja merkitsi näin ”lopun aikaa”, jolloin Daniel ja Ilmestyskirja kahden todistajan avulla osoittavat, että tiedon lisääntyminen, joka avattiin heinäkuussa 2023, yksilöi sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisprosessin. Yksitoista plus yksitoista on kaksikymmentäkaksi, mikä on jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisen vertauskuva, ja ne, jotka läpäisevät kolmivaiheisen puhdistusprosessin, joka tuottaa sata neljäkymmentäneljä tuhatta, tunnistetaan Daniel 12:12:ssa; tämä antaa toisen Palmonin tunnusmerkin, sillä kaksitoista kertaa kaksitoista on sata neljäkymmentäneljä tuhatta.

हम इस अध्ययन को अगले लेख में जारी रखेंगे।